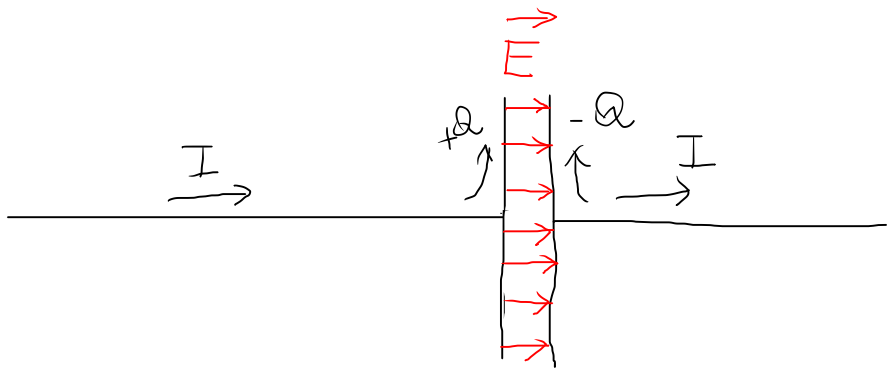
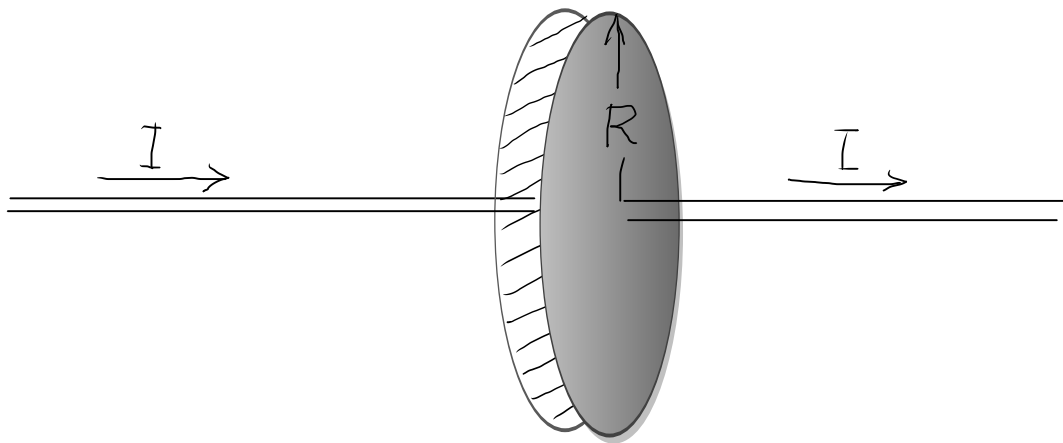

Αναθεώρηση νόμου Ampere

Η ανάγκη αναθεώρησης του νόμου Ampere θα γίνει στο παρακάτω παράδειγμα:

Έχω έναν αγωγό με ρεύμα I στον οποίο περιβάλλεται ένας πυκνωτής, τον οποίο το ρεύμα I φορτίζει (ή εμφορτίζει)

Ο πυκνωτής έχει σφαιρικούς που είναι δίσκοι ακτίνας R και η απόσταση μεταξύ τους είναι $d \ll R$.

Το ηλ. πεδίο μέσα στον πυκνωτή είναι

$$E = \frac{\sigma}{\epsilon_0 k} = \frac{Q}{\epsilon_0 k \pi R^2} \quad \text{το ρεύμα } I$$

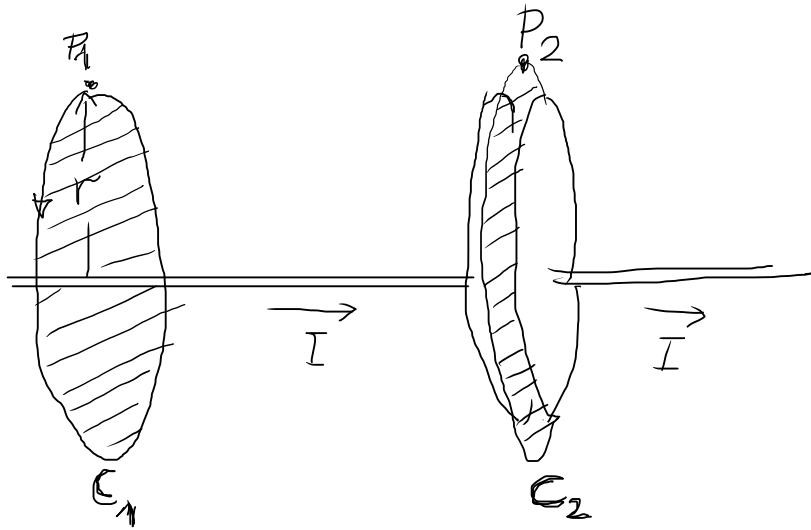
είναι $\frac{dQ}{dt}$ άρα το ηλ. πεδίο ανά

μέσα στους σφαιρικούς είναι μεταβαλλόμενο

Αν αντίθετα στους σφαιρικούς του πυκνωτή δεν υπάρχει διαγερτικό, τότε $k=1$

$$\text{και} \quad \frac{dE}{dt} = \frac{d}{dt} \left(\frac{Q}{\pi R^2 \epsilon_0 k} \right) = \frac{I}{\pi R^2 \epsilon_0 k}$$

Υποθέτουμε ότι η η. πεδίο υπάρχει μόνο ανάμεσα στους οπλισμούς του πυκνωτή. Ας δούμε τι γίνεται με το μαγνητικό πεδίο. π.χ. στο σημείο P_1 που βρίσκεται σε απόσταση r από τον άξονα και αριστερά μακριά από τον πυκνωτή. Θα εφαρμόσουμε τον νόμο Ampere στον κύκλο C_1 με ακτίνα r :

Το $\oint_{C_1} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = B \cdot 2\pi r$ το ρεύμα που διαπερνά την γραμμολοβιακή επιφάνεια είναι I άρα το

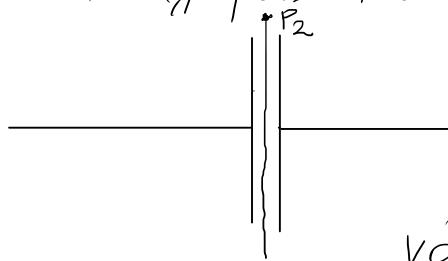
$\oint_{C_1} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = \mu_0 I$ που δίνει μ.π. στο

σημείο P_1 $\odot B = \frac{\mu_0 I}{2\pi r}$

Ας δούμε τι γίνεται στο σημείο P_2 που είναι πάνω από

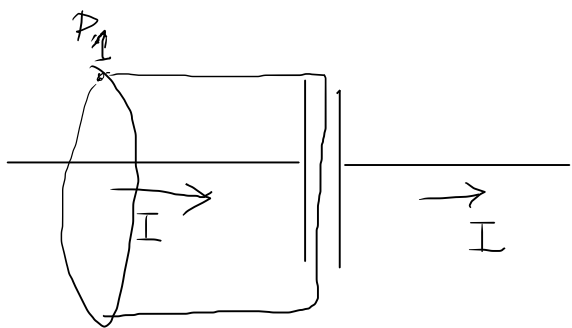
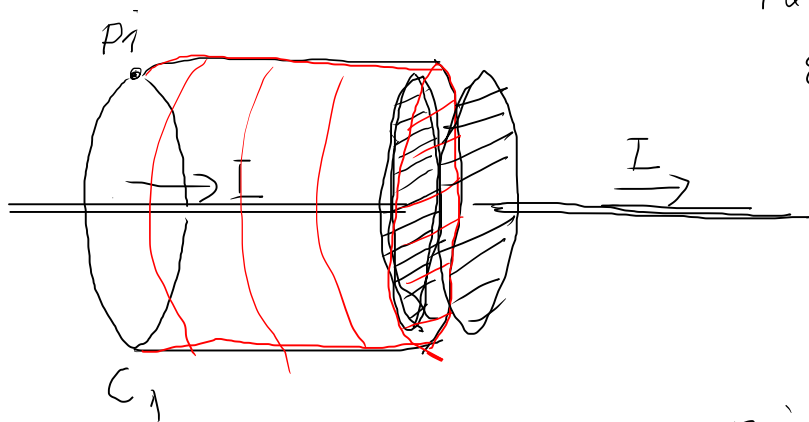
τους οπλισμούς του πυκνωτή. Φρόνη ότι το ρεύμα που διαπερνά την επιφάνεια

είναι 0. Άρα $\oint_{C_2} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = 0 \Rightarrow B \cdot 2\pi r = 0 \Rightarrow B = 0$

Αυτό το αποτέλεσμα $\oint_{C_2} \vec{B} \cdot d\vec{\ell}$ δείχνει «περίεργο», γιατί ο νόμος Biot-Savart λέει ότι εφόσον υινούται φορτία επάνω στην

Επιφάνεια των σπυρίδιών του πυκνωτή, δηλ. υπάρχει ρεύμα στους σπυρίδιους, θα δημιουργηθεί το Μ.Π. στο επίπεδο P_2 .

Τα πράγματα γίνονται χειρότερα αν πάω να εφαρμόσω τον νόμο Ampere για να βρω το Μ.Π. στο επίπεδο P_1 παίρνοντας ως επιφάνεια την οποία διαπερνά κάποιο ρεύμα, όχι την επιφάνεια κυκλική, που

πήρα προηγουμένως, αλλά μια "δακτύλα", η οποία έχει όλο την καμψύνη C_1 , αλλά την οποία δεν διαπερνά κανένα ρεύμα.

Η εφαρμογή του νόμου Ampere τώρα δίνει

$$B=0 \text{ για το } P_1$$

Επομένως είναι προφανές ότι ο νόμος Ampere πρέπει να αλλάξει.

Τον νόμο του Ampere τον άλλαξε ο Maxwell.

Ο Maxwell είπε ότι

(α) Ανάμεσα στους σπιδρους του πυκνωτή υπάρχει ένα μεταβαλλόμενο ηλεκτρικό πεδίο

(β) Από ξέροντα από τον Νόμο Faraday ότι μια μεταβαλλόμενη ροή μαγνητικού πεδίου δημιουργεί ηλεκτρικό πεδίο, ίσως και μια μεταβαλλόμενη ροή ηλεκτρικού πεδίου να δημιουργεί Μαγνητικό πεδίο

Οπότε ο Maxwell πρόσθεσε έναν όρο στην εξίσωση του νόμου Ampere:

$$\oint_C \vec{B} \cdot d\vec{l} = \mu_0 \left(I + \epsilon_0 k \frac{d\Phi_E}{dt} \right) \quad \text{όπου } \Phi_E \text{ η ροή του ηλ. πεδίου}$$

ε: ηλεκτρική διαδρομή μέσα από την ανοικτή επιφάνεια της οποίας συνολο είναι η ηλετρική διαδρομή

$$\Phi_E = \int \vec{E} \cdot d\vec{S}$$

ανοικτή επιφάνεια

C

(για να μην υπάρχει παρανόηση: Για τον νόμο Gauss βρούμε την Φ_E σε μια κλειστή επιφάνεια)

Ο Maxwell ονόμασε τον όρο $\epsilon_0 k \frac{d\Phi_E}{dt}$ ρεύμα μετατόπισης

Επομένως ο νόμος Ampere αναθεωρημένος είναι:

$$\oint_C \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = \mu_0 \left(I + \epsilon_0 k \frac{d}{dt} \int_{\text{ανοιχτή επιφάνεια με όριο των } C} \vec{E} \cdot d\vec{S} \right)$$

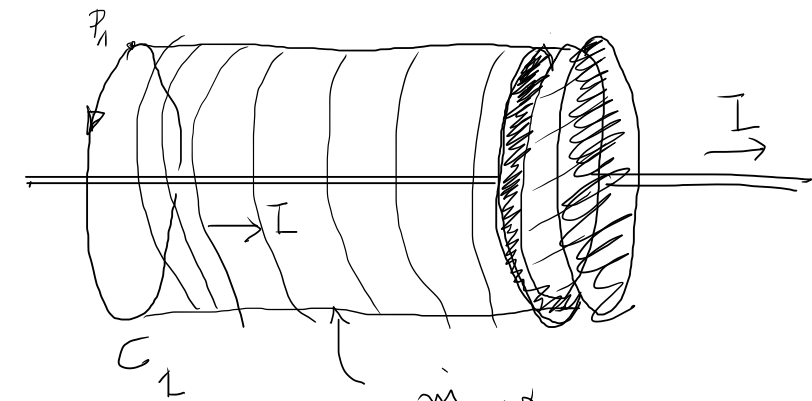
$\oint_C$ κλειστή καμπύλη

I ρεύμα που διαπερνά την ανοιχτή επιφάνεια με όριο των C

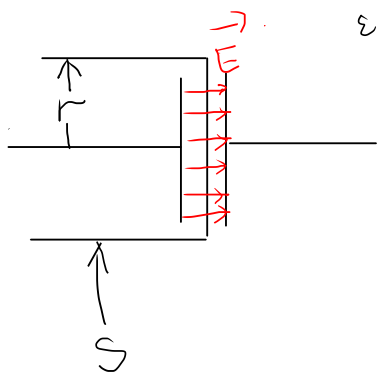
$\int_{\text{ανοιχτή επιφάνεια με όριο των } C} \vec{E} \cdot d\vec{S}$ ανοιχτή επιφάνεια με όριο των C

Οπότε ας δούμε τι παίρνουμε αν εφαρμόσουμε την παραπάνω σχέση στο προηγούμενο πρόβλημα.

As δούρε πρώτα τι γίνεται για το βημείο P_1 :

ανοιχτή επιφάνεια

$$\int_{C_1} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = 2\pi r \cdot B$$

Το I που διαπερνά την επιφάνεια S' είναι 0

Το $\Phi_E = \int_{S'} \vec{E} \cdot d\vec{S}$ (επειδή έχω θεωρήσει ότι η ηλ. πεδίο υπάρχει μόνο ανάμεσα στους σπλήνους του πυκνωτή το $\vec{E} \cdot d\vec{S} \neq 0$ μόνο ανάμεσα σε S)

και έτσι

$$\int_{S'} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \pi \cdot R^2 \cdot \frac{\sigma}{\epsilon_0 k} = \pi R^2 \cdot \frac{Q}{\pi R^2 \epsilon_0 k} = \frac{Q}{\epsilon_0 k}$$

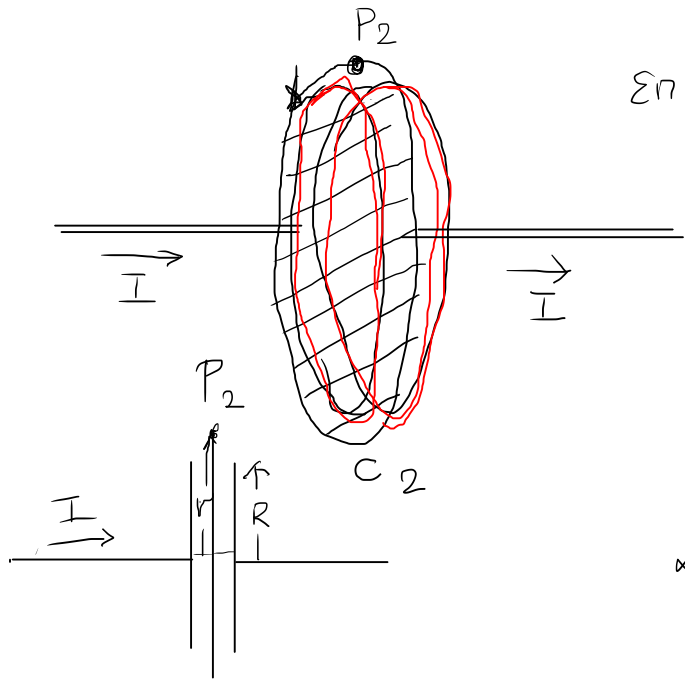
$$\frac{d}{dt} \Phi_E = \frac{d}{dt} \frac{Q}{\epsilon_0 k} = \frac{I}{\epsilon_0 k}$$

Αν βάλω αυτά που βρήκα στον αναθεωρημένο νόμο Ampere έχω

$$2\pi r B = \mu_0 \left(0 + \epsilon_0 k \cdot \frac{I}{\epsilon_0 k} \right) = \mu_0 I \Rightarrow$$

$$B = \frac{\mu_0 I}{2\pi r}$$

Θα δώ τι γίνεται στο σημείο P_2 (με κόκκινα φαίνονται οι σπείρες του πυκνωτή ακτίνας R) και η γαλβανική επιπέδη γραμμοσυμμετρική επιφάνεια είναι το όριο της καμπύλης C_2

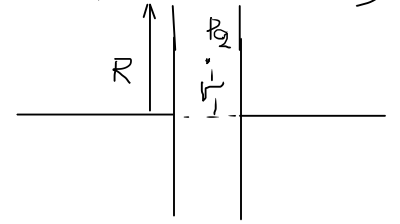
$$\oint_{C_2} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = B 2\pi r \quad I = 0 \quad (\text{δεν διαπερνά ρεύμα των επιφανειών})$$

$$\Phi_E = \pi R^2 \cdot \frac{\sigma}{\epsilon_0 k} = \frac{Q}{\epsilon_0 k} \quad \text{και} \quad \frac{d\Phi_E}{dt} = \frac{I}{\epsilon_0 k}$$

άρα $B 2\pi r = \mu_0 \left(0 + \epsilon_0 k \cdot \frac{I}{\epsilon_0 k} \right) = \mu_0 I$

Για τον υπολογισμό της ροής του Ηγ. πεδίου μέσα από την επιφάνεια που έχει όριο την C_2 δέχθηκα ότι το Ηγ. πεδίο έξω από τους σπείρες του πηνιού είναι 0. (Αυτό δεν είναι ακριβές, αλλά κληρονομεί τους υπολογισμούς)

Αν το Φ_2 είναι μέσα στον πηνιού, δηλ. αν $r < R$

τότε το $B_2 \pi r = \mu_0 \epsilon_0 k \frac{d\Phi_E}{dt}$ όπου

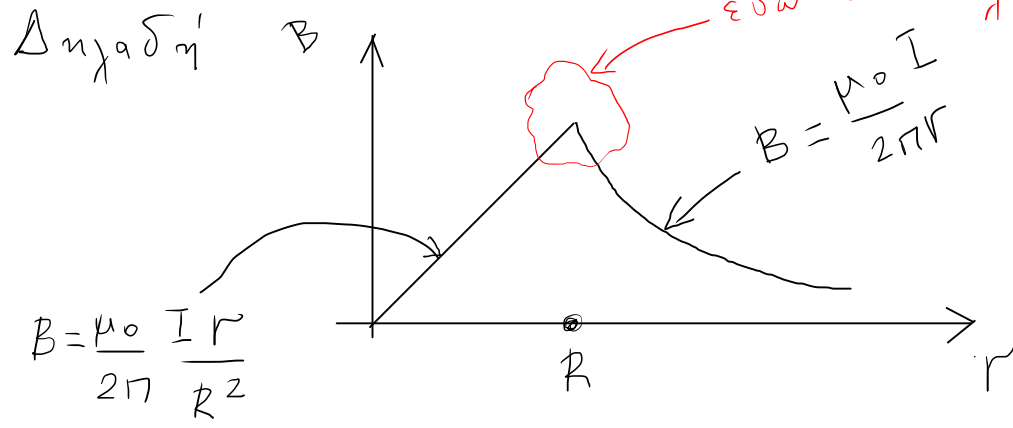
$$\Phi_E = \int_{S'} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \pi r^2 \cdot \frac{\sigma}{\epsilon_0 k} = \pi r^2 \cdot \frac{\frac{Q}{\pi R^2}}{\epsilon_0 k} = \frac{Q}{\epsilon_0 k} \frac{r^2}{R^2}$$

$$\text{Επομένως το } \oint_{C_2} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = B_2 \pi r = \mu_0 \epsilon_0 k \cdot \frac{d}{dt} \left(\frac{Q}{\epsilon_0 k} \frac{r^2}{R^2} \right) =$$

$$= \mu_0 I \frac{r^2}{R^2} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow B = \frac{\mu_0 I}{2\pi} \frac{r}{R^2}$$

εξω ο υπολογισμός δεν είναι ακριβής γιατί υποθέτα ότι το Ηγ πεδίο γίνεται απόσταση 0 έξω από τους σημείους του πυκνωτή!

ΑΥΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Maxwell;

1η (Νόμος Gauss)

$$\int_{\text{αχειρωτή επιφάνεια}} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0 k}$$

← φορτίο που περιέχεται μέσα στον όγκο που περιβάλλει η αχειρωτή επιφάνεια

2η (αυτή την βρήκε ο Maxwell)

$$\int_{\text{αχειρωτή επιφάνεια}} \vec{B} \cdot d\vec{S} = 0$$

3η (Νόμος Ampere που διορθώσε ο Maxwell)

$$\oint_{\text{σχειρωτή καμπύλη}} \vec{B} \cdot d\vec{\ell} = \mu_0 \left(I + \epsilon_0 k \frac{d}{dt} \int_{\text{άνοιξη επιφάνεια}} \vec{E} \cdot d\vec{S} \right)$$

↑ ρεύμα που διαπερνά την άνοιξη επιφάνεια

↑ πάνω στην άνοιξη επιφάνεια

4η (Νόμος Faraday)

$$\oint_{\text{σχειρωτή καμπύλη}} \vec{E} \cdot d\vec{\ell} = - \frac{d}{dt} \int_{\text{άνοιξη επιφάνεια}} \vec{B} \cdot d\vec{S}$$